

ΚΠ.1.10

ΤΟ ΝΕΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΠΑΝΙΚΟΥ ΠΑΙΟΝΙΔΗ

«Γαλάτεια» όλα τα χρώματα της θάλασσας»

Κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις «ΚΥΠΡΟΕΠΕΙΑ» η νουβέλα «ΓΑΛΑΤΕΙΑ» του γνωστού πεζογράφου και μελετητή Πανίκου Παιονίδη.

Το βιβλίο αυτό, οφείλω να το πω από την αρχή, ήταν μια ευχά-

του **ΤΑΣΟΥ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ***

ριστη έκπληξη για μένα, γιατί διαβάζοντάς το διαπίστωσα ότι ο συγγραφέας υιοθέτησε με επιτυχία έναν πιο λιτό και πιο άμεσο τρόπο γραφής και επικοινωνίας με το αναγνωστικό κοινό.

Η ταυτότητα του βιβλίου δίνεται με ακρίβεια και πολύ εύστοχα στο οπισθόφυλλο προδιαθέτοντας τον αναγνώστη ότι θα διαβάσει μια πολύ ενδιαφέρουσα και ελκυστική ιστορία. Δεν τον προδιαθέτει, όμως, και ούτε φαντάζεται καν ότι το βιβλίο είναι γραμμένο τόσο αριστοτεχνικά και τόσο όμορφα ώστε να διαβάζεται «μονορούφι». Απνευστί, αν προτιμάτε τη λέξη που χρησιμοποιείται και στο οπισθόφυλλο. Ετσι, αρχίζοντας κανείς να διαβάζει τη «ΓΑΛΑΤΕΙΑ», δεν υπάρχει περίπτωση να διακόψει το διάβασμα, μέχρι που να τελειώσει το βιβλίο.

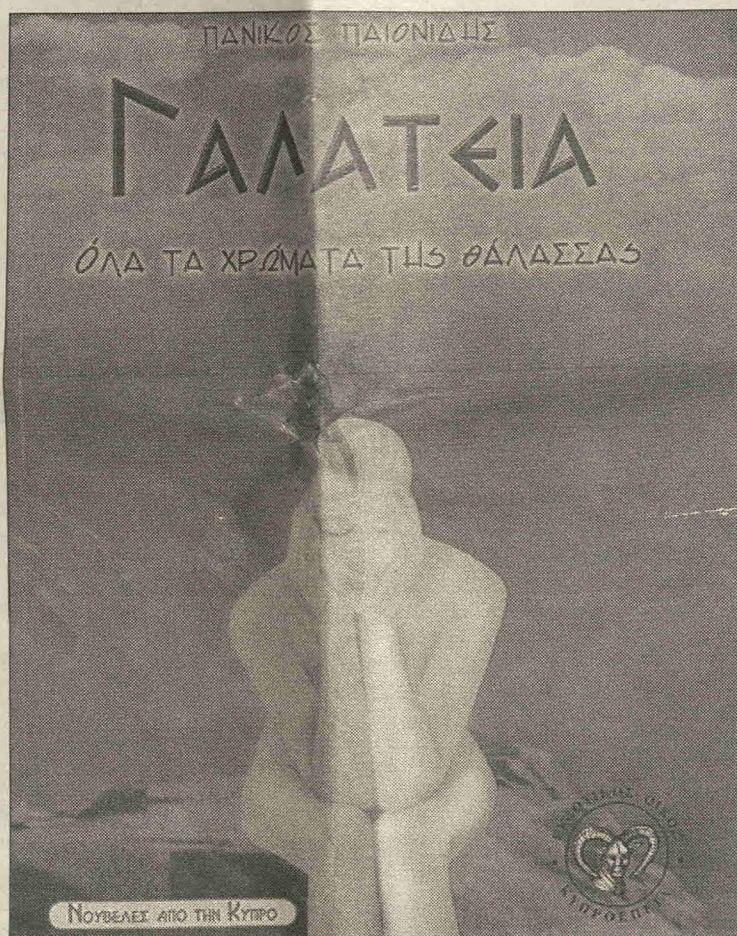
Εκπληκτικό είναι ότι μέσα από ένα «ομαλό» σε εξέλιξη αφηγήμα-

ναισθημάτων, ο Πανίκος Παιονίδης καταφέρνει αριστουργηματικά και τις πανέμορφες εικόνες να κρατά σε συνεχές και αυξανόμενο ενδιαφέρον τον αναγνώστη.

Οι ήρωες του Παιονίδη είναι βαθιά σκεπτόμενοι και καλλιεργημένοι, προικισμένοι με χαρίσματα, έχουν ευγενή αισθήματα, αξίες και οράματα. Αν και προέρχονται από διαφορετικούς κόσμους και πολιτισμούς, τρέφουν αγάπη και συμπάθεια ο ένας για τον άλλο, νιώθουν ο ένας τον άλλο. Η τέχνη, ο πολιτισμός και η δημιουργία σε προσωπικό, μα και σε ένα πιο ευρύ επίπεδο είναι το πάθος τους. Είναι φανερό πως ονειρεύονται τον ιδανικό κόσμο της ειρήνης και της δικαιοσύνης.

Ίσως αυτό στο βάθος του χρόνου να ήταν και το όραμα του συγγραφέα, ένα όραμα που έμεινε όμως απραγματοποίητο αφήνοντας μια πικρή γεύση στην καρδιά. Τα συμφέροντα, δυστυχώς, φτιάχνουν τον κόσμο πολύ διαφορετικό από αυτό που θα ήθελαν πραγματικά οι άνθρωποι.

Ο Σλάββα δεν θα ήθελε σε καμιά περίπτωση να φύγει και να εγκαταλείψει τη Γαλάτεια. Εφυγε, όμως, γιατί δεν είχε πια ταυτότητα. Του την είχαν κλέψει και τον άφησαν να κυκλοφορεί με μια πλαστή ταυτότητα και αυτό δεν

του γινόταν μια μεγάλη πάλη. Ποιος ήταν τελικά;

Τι ήταν τελικά; Επρεπε να φύγει μακριά για να βρει τον εαυτό του. Και επέλεξε να το κάνει όσο

το παιδί του, το παιδί τους, στη Γαλάτεια να το μεγαλώσει. Αφήνοντας το καλύτερο κομμάτι του εαυτού του.

* Ο Τάσος Αριστοτέλους είναι λο-